

AKT POKUTY

OTWÓRZ OCZY: Kapłan wzywa do uznania swojej grzeszności. Następuje chwila ciszy (niestety, księża nieraz o niej zapominają!). Następnie cała wspólnota odmawia akt pokuty. Są możliwe cztery formy: 1) tzw. spowiedź powszechna: „Spowiadam się” (*Confiteor*); 2) dialog zaczynający się od słów: „Zmiłuj się nad nami, Panie...”; 3) potrójne wezwania (tzw. tropy) zakończone słowami: „Panie, zmiłuj się nad nami”; 4) pokropienie wodą święconą (tzw. *asperges*). Po akcie pokuty następuje aklamacja „Panie, zmiłuj się” (*Kyrie eleison*), chyba że występowała już w akcie pokuty.

BĄDŹ OBECNY: To modlitwa celnika, który bił się w piersi i powtarzał: „Zmiłuj się nade mną”. Została wysłuchana. Modlitwa faryzeusza, który chełpił się swoimi dobrymi uczynkami, została odrzucona. Stając wobec Boga, widzimy zawsze naszą nędzę. Potrzebujemy Jego miłosierdzia. Zawsze. Nie próbujmy dokonywać w tym momencie rachunku sumienia. Chodzi o pokorne uznanie: tak, jestem grzesznikiem, jestem niegodny, potrzebuję łaski przebaczenia. Skrusz mnie, Panie, i złam moją pychę.

GLORIA I KOLEKTA

OTWÓRZ OCZY: „Chwała na wysokości Bogu” to staro-chrześcijański hymn, w którym Kościół uwielbia Boga Ojca i Baranka. Dziękujemy Bogu nie tyle za konkretne dary, ale za to, że jest. Hymn ten śpiewa lub recytuje się w niedziele poza Adwentem i Wielkim Postem oraz w uroczystości i święta. Następnie kapłan wzywa lud do modlitwy, po czym wszyscy modlą się przez chwilę w ciszy. Kapłan odmawia modlitwę zwaną kolektą, zbierając indywidualne modlitwy w jedną modlitwę Kościoła (od łacińskiego *colligo* – zbierać). Uniesione ku górze ręce są starożytnym gestem modlitewnym. Wspólne „Amen” jest uznaniem: tak, to jest nasza modlitwa.

BĄDŹ OBECNY: Hymn „Chwała” jest pięknym wzorem modlitwy uwielbienia. Nie umiemy wielbić Boga. Dominuje modlitwa prośby lub dziękczynienia. Uwielbienie wymaga bezinteresowności. Kieruje nas na samego Boga, na Jego wielkość, wspaniałość. Spróbuj wydobyć z serca czyste uwielbienie, bez oczekiwania darów.

Spróbujmy wsłuchać się w słowa kolekty. Struktura tej modlitwy jest zawsze podobna i może być wzorem dla naszych osobistych modlitw. Najpierw jest zwrócenie się do Boga Ojca, potem wspomnienie, czego dla nas dokonał, potem prośba i zakończenie, które wskazuje, że modlitwa jest zanoszona przez Chrystusa w Duchu Świętym. Taki jest właściwy kierunek chrześcijańskiej modlitwy: do Boga Ojca, przez Chrystusa (jedyne Pośrednika), w Duchu Świętym. Niech Twoje „Amen” będzie świadomym „podpisem” pod modlitwą zanoszoną przez kapłana!

Za tydzień

LITURGIA SŁOWA